

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R.P. Leonardi Lessii E Societate Iesv Theologi. In D.
Thomam De Beatitudine. De Actibus HUMANIS. De
Incarnatione Verbi. De Sacramentis Et Censuris.
Prælectiones Theologicae Posthumæ**

Lessius, Leonardus

Lovanii, 1645

Art. 8. Vtrum hoc sacramentum sit omnibus exhibendum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72898)

conferendam primam gratiam, sed ad augmentum, & perfectionem: unde dicitur Sacramentum viuientium: ergo supponit statum gratiæ, qui fit vel re verâ, vel bona fide putetur esse. Vide D. Thomam ad 2.

Vbi tamen aduerte, Si quis esset in peccato mortifero per ignorantiam, non iustificaretur per hoc Sacramentum, nisi haberet veram contritionem, vel saltem attritionem virtuales: quia peccatum mortiferum non potest sine poenitentia remitti, etiam si ignoretur, vt probandum est de Sacramento Poenitentiae. Cum hac moderatione intellige D. Thomam.

In immemore sustinet virtutis attritio

ARTICVLVS VIII.

Vtrum hoc Sacramentum sit omnibus exhibendum?

25 R Espondetur exhibendum omnibus. Ratio est, Quia sicut natura intendit, vt omnis qui corporaliter nascitur, ad perfectam ætatem perueniat; ita multo magis intendit Deus, vt omnis qui spiritualiter renascitur, perueniat ad statum perfectum vitæ spiritualis.

Thomam

DVBIVM I.

Vtrum hoc Sacramentum sit conferendum infantibus ante usum rationis?

26 R Espondeo, Seruandam esse Ecclesiæ consuetudinem. Olim cum baptismus solum bis in anno conferretur, scilicet in profesto Paschæ, & Pentecostes, simul dabatur Sacramentum Confirmationis. Nam Episcopus facile bis poterat adesse, & minor erat fidelium multitudo. Unde etiam tunc dabatur infantibus: vt patet ex Dionysio, Melchiade, & alijs. Vide Thomam Waldensem tomo 2. cap. 140.

Varia fuit Ecclesiæ consuetudo in confirmatione conferenda.

Postea quando ob multitudinem, & alias causas, id non potuit seruari; separatim conferri cepit hoc Sacramentum: & ex illo tempore expectatum ferè vsque ad initium vsus rationis: Quod & nunc passim seruatur; & probat Catechismus ad Parochos Pij V. Ratio est, Quia decet, vt si necessitas non premat, suscipiatur cum propria fide & deuotione; cum sit Sacramentum tantæ dignitatis. Decet quoque, vt hoc Sacramento professionem fidei quisque per se faciat, cum in baptismo fecerit per alium. Denique vt periculum repetitionis vitetur.

Car nunc differatur vsque ad initium vsus rationis.

Dices; Canone Vt ieiuni. de Consecratione dist. 5. dicitur, Vt ieiuni veniant ad Confirmationem perfecta ætatis, & vt moneantur antea confessionem facere: ergo &c.

An ieiunium vel confessio prærequiratur ante hoc Sacramentum.

R Espondeo, Canonem loqui de adultis, non de pueris: unde non sequitur pueros non posse confirmari. Vbi aduerte, non esse præceptum sub peccato mortali, vt ieiuni accedant: nec consuetudo sub tam stricta obligatione hoc obseruat. Nam sepe hoc Sacramentum confertur post prandium. Valdè tamen est consulendum. Similiter consulenda confessio, quamuis non sit præcepta, cum contritio, vel etiam attritio existimata contritio, etiam in peccatore sufficiat.

Aduertendum est, Eth infantibus non detur ordinariè hoc Sacramentum, eò quod expectetur

vsus rationis; tamen si iste vsus non putetur futurus, hoc Sacramentum non est differendum. Ratio est; Quia non solum datur ad pugnam spiritualem, sed etiam ad sanctitatem & gloriam maiorem, vt patet ex D. Th. ad 4. Quod satis est, vt merito alicui possit & debeat, etiam si nunquam sit pugnaturus, conferri. Unde vtilissimè daretur etiam moribundis, siue infantes sint, siue adulti. Quod autem hoc non sit vsitatum, fortassis causa est, quia non potest commodè fieri Episcopis occupatis: & quia non est absolute necessarium, vt Melchides ait.

An, & quando expectetur hoc Sacramentum non differri in infantibus & moribundis.

Deinde, etiam dari debet perpetuo amentibus, quidquid dicat Sotus. Non enim est ratio, cur tanto bono sint priuandi, cum per gratiam baptismalem sint satis dispositi; & nulla in Sacramentum irreuerentia committatur: præsertim cum Patres dicant, sine hoc Sacramento non esse perfectum Christianum.

28 Dandum etiam hoc Sacramentum amentibus.

Tertiò, Dari debet etiam amentibus, qui aliquando vsus rationis habuerunt, si non putentur ad mentem redituri. Nec opus est vt hoc Sacramentum expresse petierint; sufficit enim generalis voluntas, quia quisque fidelis, dum ratione vitur, censetur velle omnia ordinaria salutis suæ adminicula; nec sciatur esse in malo statu.

Est aliquando vsus rationis.

DVBIVM II.

Vtrum Confirmatio sit præcepti, an consilij tantum?

29 O mnibus consideratis, probabilius est, non esse vllum præceptum, quod per se obliget fideles ad Sacramentum Confirmationis: Unde secluso contemptu, prætermisso eius non est per se peccatum, saltem mortiferum. Colligitur ex D. Thoma hoc articulo: & Docet Caeteranus in Summa, verbo Confirmatio. Adrianus tractatu de Confirmatione art. 1. Franciscus Victoria de Confirmatione, quæst. 48. Couarruias lib. 1. Variarum resolutionum cap. 1. num. 9. Nauarrus in Enchiridio cap. 22. num. 9. Sotus distinctione 7. art. 8. & plerique alij recentiores. Probat; quia tale præceptum vel esset directè à Christo Domino impositum, sicut præceptum Baptismi, & Eucharistiæ: vel oriretur ex natura rei, supposita dumtaxat institutione huius Sacramenti: vel esset impositum ab Ecclesia. Atqui nullo horum modorum de tali præcepto constare potest: ergo non est introducendum. Patet Consequencia: Quia nullum præceptum obligans sub mortali introducendum, nisi satis constet extare; vt patet ex tractatu de Legibus.

29 Omnis huius Sacramenti per se non est peccatum saltem mortiferum.

Minor patet: Quod enim Dominus tale præceptum dederit, nec ex Scripturis, nec ex traditione habetur.

Probat non esse aliquod præceptum ad hoc Sacramentum suscipiendum.

Quod etiam ex natura Sacramenti non oriatur, patet; quia hoc Sacramentum neque est necessarium ad salutem, vt patet in Infantibus: neque ad fidem constanter profitendam; nam alijs medijs, vt oratione, & bonis operibus auxilium necessarium potest obtineri. Nam, licet hoc Sacramentum non esset institutum, obtineri posset quod necessarium est ad profitendam fidem. Denique, neque præceptum Ecclesiæ extat; nam vsus Ecclesiæ non habet, vt quis cogatur ad hoc Sacramentum: alioqui maior cura adhiberetur, vt omnibus

omnibus administraretur, etiam morituris. Accedit, quod Ecclesia non solet de Sacramentis precepta condere, precipiendo absolute ipsum vsu, sed solum determinando tempus.

30
Soluuntur
Obiectio-
nes.

Dices: Apostoli Actorum 1. v. 4. habuerunt preceptum expectandi Spiritum sanctum, cuius infusio, est effectus Confirmationis: Et consuevens precepit eis ab Hierosolymis ne discederent, sed expectarent promissionem Patris &c. Atqui haec promissio infusionis Spiritus sancti pertinet ad omnes, vt patet ex concione Petri Actoru 2. & ex testimonio Ioelis, quod Petrus adducit: ergo omnes habent preceptum hanc gratiam querendi.

Respondeo; Apostolis id preceptum, non tam ob gratiam gratum facientem, quam ob dona gratis data, quibus debebant instrui ad munus Apostolicum, sine quibus erant omnino inepti ad illud munus.

Dices Secundo; Patres dicunt, omnes debere hoc Sacramentum suscipere, vt sint perfecti Christiani. Et Melchias Papa dicit Confirmationis auxilia victuris esse necessaria; & hoc Sacramentum ita esse coniunctum baptismo, vt nisi interueniente morte non posset separari, aut vnum sine altero rite perfici.

Respondeo; Istis verbis non significatur vlla obligatio, nisi forte ea, quae oritur ex natura rei supposita institutione. At satis constat ex natura rei non esse necessarium. Neque enim obligamur esse ita pleni Christiani, sed sufficit plenitudo, quae est per baptismum; & postea alijs Sacramentis, ac bonis operibus perficitur. Et confirmatur, quia alioqui morituris esset necessarium conferendum. Neque etiam obligamur ratione professionis fidei; quia alijs modis sufficiens ad hanc auxiliu potest impetrari. Significatur ergo tantummodo magna utilitas, quae interdum vocatur necessitas.

Quod autem Melchias ait, vnum sine altero rite non perfici, intellige secundum ritum & consuetudinem veteris Ecclesiae, quae solet hoc Sacramentum statim post baptismum conferre.

Aduerte tamen; etsi omissio huius Sacramenti per se non sit peccatum, praesertim mortale, tamen potest esse ratione adiuncti. Primo, ratione contemptus, vt si quis nollet confirmari, existimans esse re puerilem, & se indignam. Secundo, ratione scandalis; vt si putaretur contemnere, aut non esse Catholicus. Tertiò, ratione propriae conscientiae; vt si putaret se aliter non fore satis firmum in fide, aut fidei confessione. Denique vix vnquam potest hoc Sacramentum omitti sine aliquo peccato: quia vix potest adesse iusta causa tanti boni negligendi, quod tam facile potest haberi.

Quod autem quidam dicunt Confirmationem debere praemitti ante Eucharistiam, id intellige ex decencia, non ex obligatione. Nusquam enim extat preceptum ad hoc obligans; neque consuetudo Ecclesiae id semper seruat. Similiter non est obligatio, vt antecedit extremam Vnctionem, vel Matrimonium. Addo, Non videri obligationem sub peccato mortifero, vt is qui ordinatur, aut etiam qui confert hoc Sacramentum, sit confirmatus. Vt colligitur ex Soto hoc loco, Nauarro cap. 22. nu. 9. Victoria quaest. 46. de Confirmatione.

Ratio est, Quia nusquam tale preceptum habetur. Nec obstat Concilium Tridentinum sess. 23. cap. 4. vbi dicit, Ne quis confusus mittetur, qui

non sit confirmatus. Quia nullum est verbum quod indicet proprie dictum preceptum. Valde tamen esset reprehensibile, si fieret contrarium.

ARTICVLVS IX.

Verum hoc Sacramentum sit conferendum in fronte?

Respondetur, Vnctionem Chrysmatis esse in fronte perficiendam, idque in formam Crucis. Ita Concilium Florentinum, quod vtrumque definit.

Notandum est Primo, Remotam quidem materiam huius Sacramenti esse Chrysmata ab Episcopo benedictum: sed proximam esse, Vnctionem frontis in modum Crucis; sicut in Baptismo, proxima materia est ablutio; in extrema Vnctione olei illitio.

Notandum Secundo, Hanc signationem in fronte esse de substantia huius Sacramenti, adeo vt si in alia parte fiat, v. g. in vertice, non constet Sacramentum: vt communiter Doctores, Durandus, Scotus, Paludanus, & alij distinctione 7. Nam in hoc distinguitur haec vnctio Confirmationis, ab vnctione Baptismi quae fit in vertice, vt patet ex testimonijs supra citatis. Vnde Pontifices docent solis Episcopis licere signare baptizatos in fronte. Vide Innocentium I. epist. 1. cap. 3. Damasum epist. 4. Leonem I. epist. 83. & alios. Idem aperte docent Patres. D. Augustinus in illud Psalmi 141. vers. 4. In via hac qua ambulabam &c. dicit quaedam Sacramenta accipi in toto corpore, vt Baptismum; quaedam in ore, vt Eucharistiam; quaedam in fronte, vt signaculum crucis in Confirmatione: Quia, inquit, frons est locus pudoris, vt non erubescamus Dominum confiteri. Idem expressè habet Concilium Florentinum. Vnde deceptus est Franciscus Victoria, quaest. 51. existimans hoc esse solum necessarium necessitate precepti, non Sacramenti.

Notandum Tertiò, Signum crucis esse de substantia, quia exprimitur in forma. Idem insinuant Patres, dum dicunt frontem signari: hoc enim signum apud Christianos non est aliud, quam signum crucis. Ratio est; quia efficitur milites Christi; vnde eius Characterem, quod est signum crucis, oportebat accipere.

Notandum Quarto; Valde probabile esse hanc vnctionem debere fieri immediate per manus Episcopi; nec satis esse, vt fiat medio instrumento, quia requiritur manus impositio: vt patet ex supra dictis. Debet ergo manu tangere. Sufficit tamen pollex, vel digitus; quia sic dicimur manu tangere.

ARTICVLVS X.

Verum is qui Confirmatur, debeat teneri ab aliquo?

Respondetur, Eum, qui confirmatur, debere habere susceptorem, a quo in militia Christiana instruat: sicut qui baptizatur habet susceptorem, a quo instruat in ijs, quae ad communem fidem, & mores pertinent.

Notandum est Primo, Hanc caeremoniam esse valde antiquam, vt patet ex Canone In Catechismo de

33

Vnctio frontis in modum crucis, est materia proxima huius Sacramenti.

Si fiat extra frontem non valet.

Innocentius I. Damasus. Leo I. Augustinus.

Victoria fallitur.

34
Item non valet, si fiat ab aliquo signo crucis.

Debet fieri per manus Episcopi sine medio instrumento.

35
Attinens

An, & quae sit necessitas suscipiendi Sacramentum Confirmationis.

31
Omissio huius Sacramenti vnde, & quibus titulis possit esse peccatum.

32
An hoc Sacramentum debeat praemittere Sacramentum Eucharistiae, vel alijs.